ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ PHILIPPE LÉGER

της 19ης Οκτωβρίου 2000 [1]

1. Η Επιτροπή, κατ' εφαρμογή του άρθρου 226 ΕΚ, ζητεί από το Δικαστήριο να αναγνωρίσει ότι η Ιρλανδία, μη θεσπίζοντας τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί με την οδηγία 96/9/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 1996, σχετικά με τη νομική προστασία των βάσεων δεδομένων [2], παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την εν λόγω οδηγία.

2. Το άρθρο 16 της οδηγίας προβλέπει ότι τα κράτη μέλη θέτουν σε ισχύ τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις για να συμμορφωθούν με την οδηγία πριν από την 1η Ιανουαρίου 1998 και ότι ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των διατάξεων εσωτερικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την οδηγία.

3. Η Επιτροπή, στις 31 Μαρτίου 1998, δεδομένου ότι δεν έλαβε καμία πληροφορία για τη θέσπιση μέτρων μεταφοράς στο εσωτερικό δίκαιο από την Ιρλανδία, όχλησε το κράτος μέλος να της γνωστοποιήσει τις παρατηρήσεις του εντός προθεσμίας δύο μηνών.

4. Με έγγραφο της 18ης Μαΐου 1998, οι ιρλανδικές αρχές πληροφόρησαν την Επιτροπή ότι ολοκλήρωναν την κατάρτιση ενός νέου λεπτομερούς νομοσχεδίου που αποτελούσε εκσυγχρονισμό όλων των στοιχείων της ιρλανδικής νομοθεσίας που αφορά το δικαίωμα του δημιουργού και διασφαλίζει τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο.

5. Δεδομένου ότι δεν έλαβε καμία συμπληρωματική πληροφορία, η Επιτροπή απηύθυνε, στις 2 Οκτωβρίου 1998, αιτιολογημένη γνώμη προς την Ιρλανδία, υπενθυμίζοντας ότι η προθεσμία μεταφοράς της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο έληξε την 1η Ιανουαρίου 1998 και ότι όφειλε να την πληροφορήσει για κάθε εκτελεστικό μέτρο που θα είχε λάβει.

6. Η Ιρλανδική Κυβέρνηση απάντησε, με έγγραφο της 1ης Δεκεμβρίου 1998, ότι η κατάρτιση του νέου λεπτομερούς νομοσχεδίου για το δικαίωμα του δημιουργού και για τα γειτονικά δικαιώματα είχε προχωρήσει σημαντικά και επέκειτο η δημοσίευση.

7. Από της απαντήσεως αυτής στην αιτιολογημένη γνώμη, η Επιτροπή δεν έλαβε καμία άλλη πληροφορία όσον αφορά την πρόοδο της μεταφοράς της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο της Ιρλανδίας.

1 – Γλώσσα του πρωτοτύπου: η γαλλική.

2 – ΕΕ L 77, σ. 20 (στο εξής: οδηγία).

8. Η Επιτροπή υπενθυμίζει ότι, δυνάμει του άρθρου 189, τρίτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 249, τρίτο εδάφιο, ΕΚ), οι οδηγίες δεσμεύουν κάθε κράτος μέλος στον οποίο απευθύνονται, όσον αφορά το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα, και ότι, κατά το άρθρο 5, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 10, πρώτο εδάφιο, ΕΚ), τα κράτη μέλη λαμβάνουν κάθε γενικό ή ειδικό μέτρο κατάλληλο να εξασφαλίσει την εκπλήρωση των υποχρεώσεων που απορρέουν από τη Συνθήκη ή από πράξεις των οργάνων της Κοινότητας.

9. Η Ιρλανδική Κυβέρνηση δεν αμφισβητεί την έλλειψη μεταφοράς της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο εντός της ταχθείσας προθεσμίας. Συναφώς, εκθέτει ότι οι ιρλανδικές αρχές προσπάθησαν να λάβουν όλες τις αναγκαίες πρωτοβουλίες για τη μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο. Εντούτοις, οι διατάξεις που θεσπίζονται με την οδηγία δεν μπορούν να μεταφερθούν στην πράξη στο εσωτερικό δίκαιο αν δεν αναθεωρηθούν και εκσυγχρονισθούν όλες οι πτυχές του ιρλανδικού νόμου περί του δικαιώματος του δημιουργού.

10. Κατά την ίδια κυβέρνηση, η αναθεώρηση του ιρλανδικού νόμου περί του δικαιώματος του δημιουργού, που εκκρεμεί από το 1994, κατέληξε σε νέο Copyright and Related Rights Bill (νομοσχέδιο περί του δικαιώματος του δημιουργού και των γειτονικών δικαιωμάτων) που δημοσιεύθηκε και του οποίου η ψήφιση επίκειται.

11. Ζητεί από το Δικαστήριο να αναστείλει τη διαδικασία για έξι μήνες από την ημερομηνία καταθέσεως του υπομνήματος αντικρούσεως, χρονικό διάστημα μετά τη λήξη του οποίου ελπίζει ότι η Επιτροπή, αφού εξετάσει την ιρλανδική νομοθεσία, θα θεωρήσει ότι είναι δυνατό να διακοπεί η διαδικασία.

Επί της παραβάσεως

12. Πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, ένα κράτος μέλος δεν μπορεί να επικαλεστεί διατάξεις, πρακτικές ή καταστάσεις της εσωτερικής του έννομης τάξεως προκειμένου να δικαιολογήσει τη μη τήρηση των υποχρεώσεων και προθεσμιών που επιβάλλει μια οδηγία [3].

13. Ως προς το αίτημα της Ιρλανδικής Κυβερνήσεως για αναστολή της διαδικασίας, πρέπει να σημειωθεί ότι αν, βάσει της προθεσμίας που στην Επιτροπή εναπόκειται να καθορίσει δυνάμει του άρθρου 226, δεύτερο εδάφιο, ΕΚ, το κράτος μέλος που είναι ο αποδέκτης της αιτιολογημένης γνώμης δεν έχει εξαλείψει την προσαπτόμενη σε αυτό παράβαση, η Επιτροπή είναι ελεύθερη να εκτιμήσει αν είναι σκόπιμο ή όχι να προσφύγει στο Δικαστήριο. Δεδομένου ότι η Επιτροπή δήλωσε, με το υπόμνημα απαντήσεως, ότι ενέμεινε στην προσφυγή της, δεν συντρέχει λόγος αναστολής της διαδικασίας της Συνθήκης [4].

3 — Βλ., μεταξύ άλλων, την απόφαση της 15ης Ιουνίου 2000, C-470/98, Επιτροπή κατά Ελλάδος (Συλλογή 2000, σ. I-4657, σκέψη 11).

4 — Βλ., μεταξύ άλλων, την απόφαση της 25ης Νοεμβρίου 1999, C-212/98, Επιτροπή κατά Ιρλανδίας (Συλλογή 1999, σ. I-8571, σκέψη 12).

14. Δεδομένου ότι η μεταφορά της οδηγίας στο εσωτερικό δίκαιο δεν πραγματοποιήθηκε εντός της προθεσμίας που έταξε η Επιτροπή, η προσφυγή που άσκησε η Επιτροπή πρέπει να κριθεί βάσιμη.

15. Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα, πράγμα που συμβαίνει εν προκειμένω.

Πρόταση

16. Κατά συνέπεια, προτείνω στο Δικαστήριο να εκδώσει απόφαση με το ακόλουθο διατακτικό:

«1) Η Ιρλανδία, παραλείποντας να θεσπίσει τις αναγκαίες νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις προκειμένου να συμμορφωθεί με την οδηγία 96/9/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαρτίου 1996, σχετικά με τη νομική προστασία των βάσεων δεδομένων, παρέβη τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία αυτή.

2) Καταδικάζει την Ιρλανδία στα δικαστικά έξοδα.»